

ÁLDOTT, VIDÁM HÚSVÉTOT
KÍVÁNUNK!

2008. MÁRCIUS

Szivárvány

LELKES MIKLÓS

Húsvéti tojás éneke

Potty! Potty! Potty-potty-potty!
Kot! Kot! Kotkotkot!
Engem kedves tarkatollas
tyúkanyócska alkotott.

Később megjött az ecset,
nem sokáig fecsegett:
került reám tulipán,
készült már a díszruhám.

Potty! Potty! Potty-potty-potty!
Kot! Kot! Kotkotkot!
Ügyes kéz és tyúkanyócska
engem együtt alkotott.

Másnap eljött a napom:
fényt kigyújtó hajnalon
jött legénnyel tiszta szív,
leányhajra kölnivíz.

Úgy bánj minden leánnyal,
mint a hímes tojással!
Ne fukarkodj kedves szóval,
forgasd őket víg táncsal!

LÁSZLÓ NOÉMI

Ébredés

Van, aki ázik:
áznak a lányok.
Van, aki fázik:
fázik a fűszál.
Van, aki öntöz:
kölnisüveggel,
cserépkancsóval,
bádogvederrel.

Van, aki alszik:
az éjjeliőr az.
Van, aki virraszt:
újából a lányok.
Van, aki pizmog:
forró viasszal,
hagymalevéllal,
tűvel-ecsettel.

Közben a földben
pattan a búza,
közben a fákon
roppan a rügy,
surrog a zápor,
bomlik a barka,
mintha a naphoz
szállni akarna.

LELKES MIKLÓS

Beszédes tojások

Hallgatag Laci rendes, dolgos legény volt, bár, nevéhez híven, kevészavú. Beszéd helyett viszont annál szaporábban járt a keze kis gazdaságában.

A szótlan, hallgatag legényt általában nem kedvelik a lányok. Hallgatag Laci ezzel nem sokat törődött, amíg egyszer útközben, a szomszéd faluban, nagyon meg nem szomjazott. Megállította szekerét, és vizet kért az egyik háznál. Hozott is neki vizet mázas-hímes bögrében egy gyönyörű leány. Hű, de megtetszett ez a leány Hallgatag Lacinak! Sokáig itta a vizet, hogy sokáig láthassa.

Másnap megint a szomszéd falun át szekerezett, megint vizet kért a szép leány házána, pedig nem is volt szomjas. A leány behívta a házba, palacsintával kínálta. Ette a legény egyik palacsintát a másik után, és nézte a leányt nagy szemekkel. Juliska – így hívták a szépséges leányzót – kérdezgette a legényt

erről-arról, de az csak egy-két szóval válaszolt.

Hallgatag Laci ezután a szomszéd faluban vállalt munkát, ásást, kapálást, csak azért, hogy munkából jövet kicsit elüldögélhessen Juliskáék házána. Szívesen látta ott a legényt az egész család. Különösen Juliska.

Közeledett a Húsvét. Azt mondta Juliska az édesanyjának:

– Beleszerettem ebbe a legénybe, hozzámennék, csak ne lenne olyan szűkszavú!

– Aztán minek kellene egy legénynek folyton karattyolni, lányom? Bőbeszédűnek ott

vagy te. Épp elég egy locsi-fecsi egy családban! Hallgatag Laci tömören beszél, de velősen! Látszik, hogy okos. Nem elég ez?!

– Nem azt bánom én, hogy röviden beszél – nevetett Juliska. – Az a baj, hogy éppen azt nem mondja ki, amit nagyon szeretnék! Ha nem közeleg Húsvét, majd kimondom én helyette, de szavak nélkül ám!

Csóválta a fejét Juliska édesanyja, sejtette, hogy lánya min töri a fejét.

Juliska ecsetet fogott, és a három legszebb tyúktojást másképpen pingálta ki, mint a többi. Az egyikre csókolózó galambpár került, a másakra a falubéli templom, magas tornyával, a harmadik házaspárt ábrázolt, a férj egy fiúcska kezét fogta, a feleség egy leánykáét.

Eljött Húsvét másodnapja. Persze Hallgatag Laci volt Juliskáéknál az első locsolkodó. Ugyancsak elámult a három tojás láttán, amit a locsolásért kapott. Nagyot dobbant a szíve, megjött a bátorsága. Megölelte, megcsókolta Juliskát, s nemsokára leánykérés, ihajcsuhajos lakodalom lett a válasz a beszédes tojásokra.

Azóta szokás Juliska falujában, hogy Húsvétra a lányok beszédes tojásokat is készítenek. Ért ám ezekből minden legény, ha akar!

MIHÁLYI-MOLNÁR LÁSZLÓ

Tavaszköszöntő

Eled a rét már,
ébred az erdő,
vad patakokban
árad a hólé,
új kikelet vár:
tél temetője,
rügy fakadása,
friss zeneszóé.

Szél danolászik,
táncos a kedvünk,
körbe fogódzva
szebb a világ,
és aki játszik,
táncra ki perdül,
ég a tavasztól,
és csupa láng.

Láng, láng, ispiláng,
forog velünk a világ,
virágzik a kert, a rét,
kitisztul a víz, az ég,
híre sincs már
fagyos télnek,
madárkánk
visszatérnek.

Láng, láng, ispiláng,
bennünk lobog a világ.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

Fecskék

NOVARO meséje

Bizonyára valamennyien láttátok már, milyen sok ficseri füstifecske csapong alkonyatkor. Lát-szólag összevissza röpködnek föl és alá, de volta-képp fölfelé szárnyalnak valamennyien, egyre magasabbra, magasabbra... A fecskék így köszön-nek jó éjszakát minden áldott estén a Jóistennek, aki ott él fenn, a mennyországban.

Újvári Anna, Szatmárnémeti

Aztán alásuhannak, visszatérnek a fészük-re, szemükben ott tündököl még a Jóisten mosolygása, majd a fejüket szívükre hajtják, és boldogan álomba szenderülnek.

Trif Norma,
Szatmárnémeti

Osváth Levente,
Maroskeresztúr

SIMON RÉKA ZSUZSANNA

Zöld Elemér zöld szakálla

Zöld Elemér nyüszített, jajgatott, bömbölt és ordított. Ne kérdezzétek, hogy tudta ezt egyszerre, mert ezt csak ő tudja. Arról volt híres, hogy manókirály létére a legtöbbet jajgatott a világon. Ha elesett, jajgatott, ha nem esett el, jajongott, ha nem kapott új manózöld sapkát, nyafogott, ha kapott, nyefegett. Ha nem ült kényelmesen, morgott, ha kényelmesen ült, mirgett-morgott. Érthetetlen egy figura volt ez a manókirály.

Hosszú, zöld szakálla már a földet septe, de Zöld Elemér hallani sem akart arról,

hogy a királyi manóborbély kicsit lenyisszantson belőle. A manók nem erőltették a szakálligazítást, mert nem akarták, hogy a manókirály elkezdje a homlokráncolást, fújtatást, mirgést-morgást. A szakáll meg csak nőttön nőtt, már meghaladta a tizenkilenc és fél araszt. Húha, el sem tudjátok képzelni, milyen hosszú ez egy manónak. Zöld Elemér állandóan belebotlott, becsípte az ablakrésbe, ráhúzta az ajtót, becipzárolta a kardigánjába, belelógatta a levesbe. Pfuujj! És mégsem akarta, hogy lenyisszantsák.

– Ilyen almazöld szakálla nincs senkinek ezen a világon! Csodaszép! – hajtogatta.

Pedig az utcán összesúgtak a háta mögött:

– Micsoda szakáll! Betakarózhat vele!

A patak partján összebúgtak a háta mögött:

– Ilyen rusnya szakállt még sosem láttunk!

Zöld Elemér úgy tett, mintha nem is hallaná. Azt gondolta, irigyek a szakállára. No, csak

irigykedjenek!

A szakáll pedig csak nőtt. Már nemcsak Zöld Elemér botlott bele, hanem a manópalota kincstárnoka, fodrásza, szakácsa és udvari bolondja. Piff-puff, gurultak a lépcsőkön lefelé.

- Ez tűrhetetlen! – süvítette a kincstárnok.
- Ez borzasztó! – morogta a fodrász.
- Ez felháborító! – zúgolódott a szakács.
- Ez kibírhatatlan! – dörögte az udvari bolond.

- Vágjuk le, vágjuk le! – harsogták a manók.
- Azt nem lehet, nem engedi! – szólt a kukta, de a szakácstól akkora nyaklevest kapott, hogy még most is sajog a helye. Egy kukta ne szóljon a nagyok dolgába.

- Jól van, levágjuk, de hogyan? – töprengett az udvari kincstárnok.

- Álmában. Nyissz-nyassz, és kész is. Fel sem ébred – bölcsködött az udvari bolond.

- Igaza van, ide az udvari ollót – kiáltott az udvari borbély.

Megvárták, míg a nap nyugovóra tért. Zöld Elemér virágmintás ágyában feküdt. Hálósip-

ka a fején, hosszú szakálla a paplanon pihent, a vége a szőnyeget septe. Az udvari borbély besurrant, az ágyhoz lépett, az olló vidáman csattogott: volt szakáll, nincs szakáll.

Reggel Zöld Elemér korán ébredt. Könnyűnek, fiatalosnak érezte magát. A tükörhöz lépett, hogy köszöntse önmagát. És ekkor:

- Azt a zöldfelfújta túrósbuktáját! Ujjujuj, ajajajaj! Jajajajaj! Hova lett a zöld szakállam?

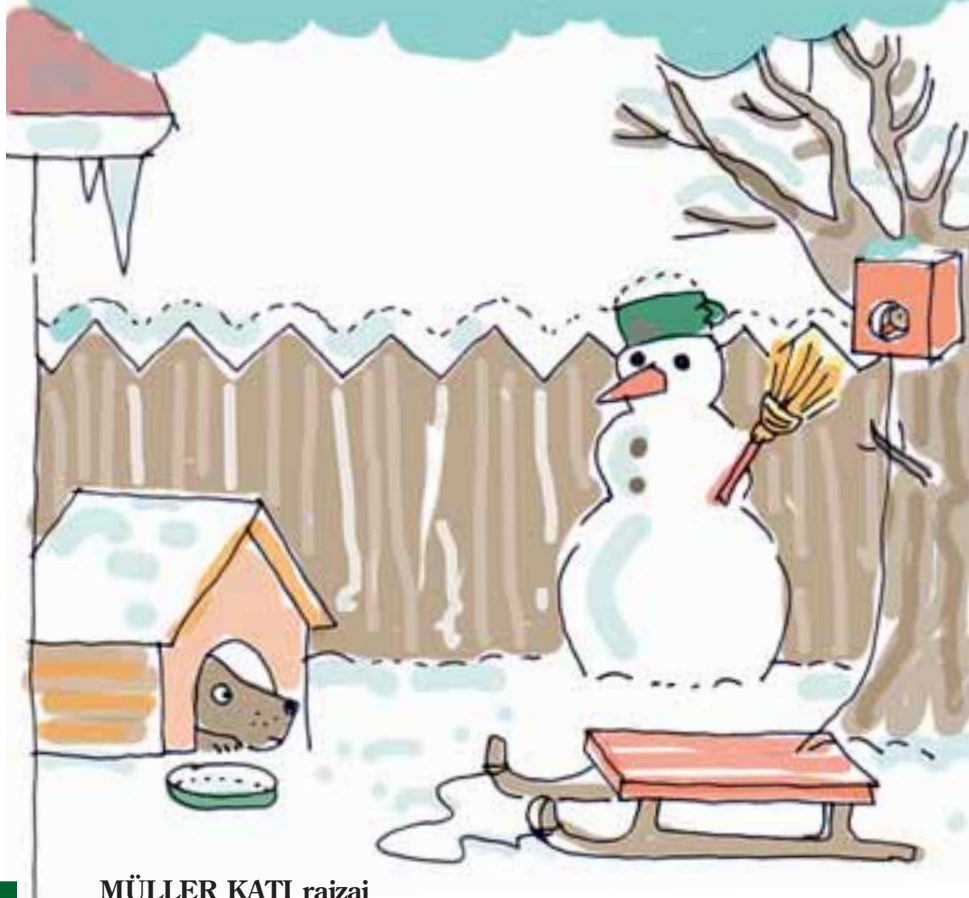
Összetrombitáltatta az egész udvart. Szaladtak az alattvalók, csak úgy porzott lábuk alatt a zöld kövezet.

- Azt a zöld teremburáját! Hogy én milyen helyes vagyok szakáll nélkül! Ugye nektek is tetszik? – kérdezte elégedetten Zöld Elemér a királyi erkélyről.

Nagy ujjongás, fütyülés rázta meg az udvart. Mindenki boldog volt, mert eltűnt a szakáll. De leginkább annak örültek, hogy Elemér király is boldog.

A manók már csak ilyenek. Annak örülnek leginkább, ha az, akit szeretnek, tiszta szívéből örül.

MARKÓ BÉLA: **Ki járt a fűvel, fával?**

MÜLLER KATI rajzai

Alig utaztunk el
néhány napra,
s a kertünk valaki
felforgatta.

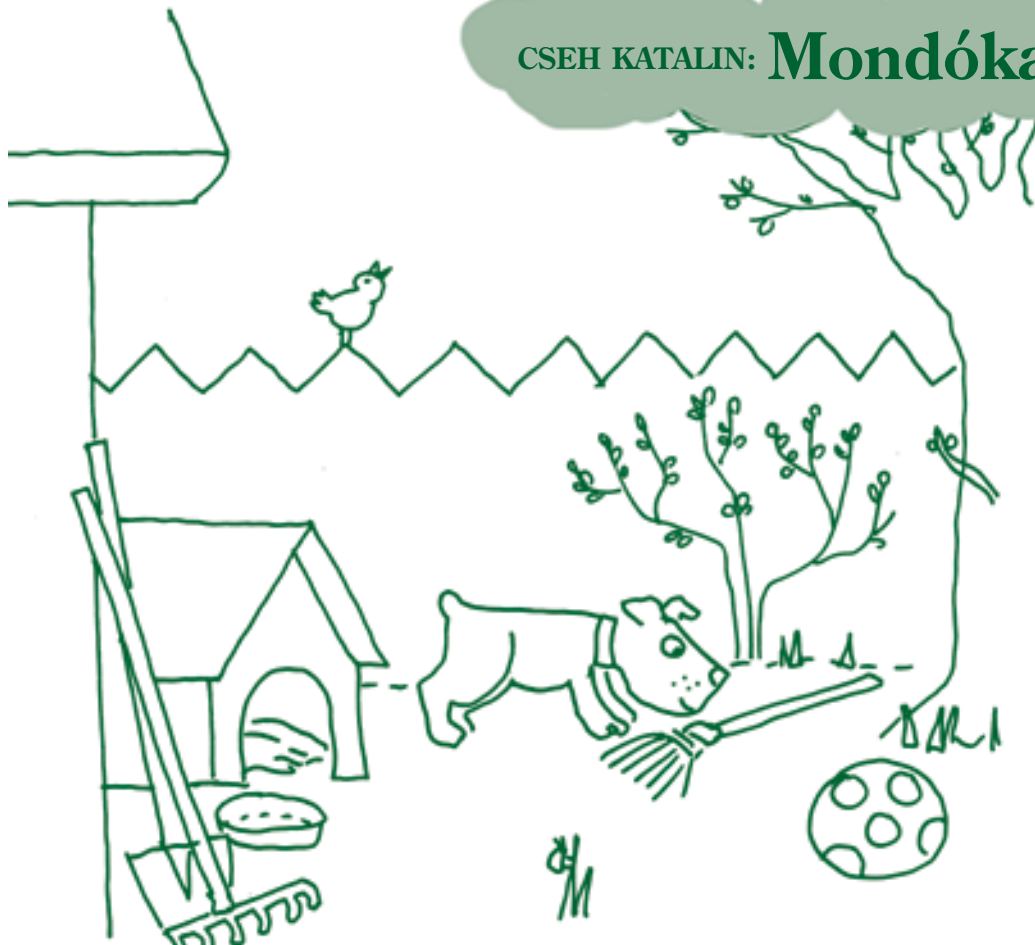
Megnyújtotta mind-mind
a füveket,
s kövérre hízlalta
a rügyeket.

Kibújtak a hangyák
a föld alól,
s körös-körül ezer
madár dalol.

Alighogy néhány napra
elmegyünk,
valaki mindent
átrendez nekünk.

Fűtől-fától kérdjük:
– Ki az? Ki az?
– Ugyan, ki lehetne?
Hát a tavasz!

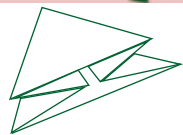
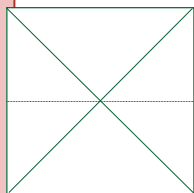
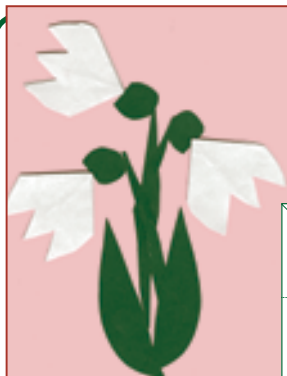
CSEH KATALIN: Mondóka

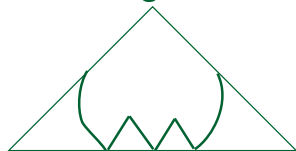
Figyeld meg, milyen változások történtek a kertben.
Légy tavasztündér! Színezd ki a képet.

Libben-lobban,
Dibben-dobban,
Csibben-csobban,
Kippen-koppan,
Tippen-toppan,
Kiccen-koccan,
Miccen-moccan,
Csisszen-csosszan
Röviden, hosszan.

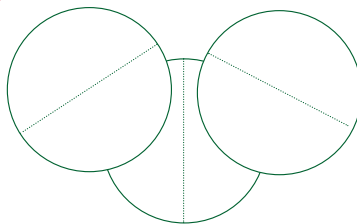
Hosszan, röviden
Csosszan-csisszen,
Moccan-miccen,
Koccan-kiccen,
Toppan-tippen,
Koppan-kippen,
Csobban-csibben,
Dobban-dibben,
Lobban-libben,
Békateknő billen.

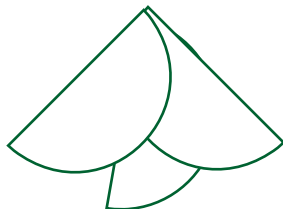
A négyzet alakú, fehér lapot két átlója és egyik felezővonala mentén hajtogasd meg, majd tórd össze a rajz szerint. A keletkezett háromszöget vágd virágalakúra, közepére fess egy picit zöldet, és ragaszd a zöld papírból kivágott töre.

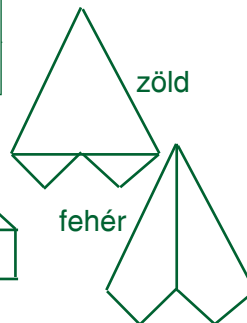
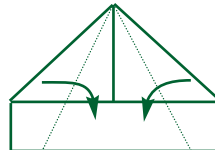
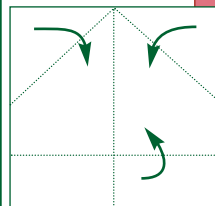
Hóvirágok

Fehér papírból vágj ki három kört, átlóik mentén hajtsd össze, ragaszd egymásra a rajz szerint, majd tórd kettőbe.

Beküldte Újvári Anna,
Szatmárnémeti

A hóvirág szirma fehér papírból, nyaka zöldből készül ugyanazzal a módszerrel. A poharat műanyag fóliából vághatod ki.

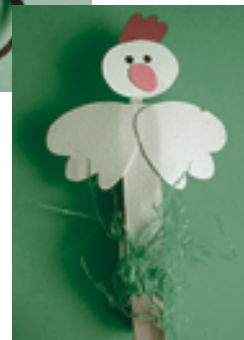
Öklödnyi vattadarabot cérnával lazán kötözz át. Szúrj bele ragasztós végű gyufaszálat, ragassz rá rózsaszín bari-arcot.

Sárga papírszalvétába vagy rongydarabba csavarj egy kis vattát. Sárga cérnával kötözd meg a nyakánál. Fess rá szemet, ragassz csőröcskét, és ültess kimosott tojáshéjba.

A csipeszcsirkét, a csipesznyuszt színes kartonból vágjuk, és facsipeszre ragasztottuk.

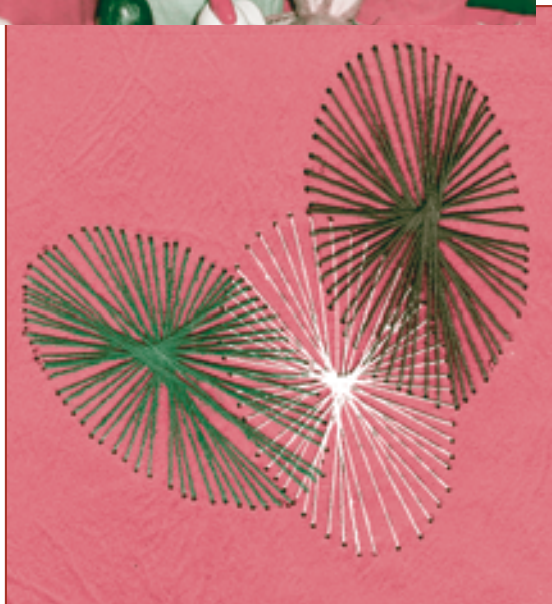
A nyuszi lába sodort csomagolópapír a végén fagolyóval.

Adjon a jó Isten
 Boldog ünnepeket,
 Mindenféle jókkal
 Lásson el titeket!
 Az öreg nagyapám
 Ily köszöntőt hagyott,
 ÖrvendjeteK vígan:
 Jézus feltámadott.
 Öröm ez tinékteK,
 Énnekem és másnak,
 De én is örülök
 A hímestojásnak.
 Adjanak hát nékem
 Néhány pirostojást,
 Hogy jó kedvvel menjek
 Az utamra tovább.

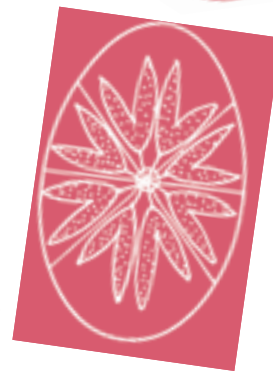
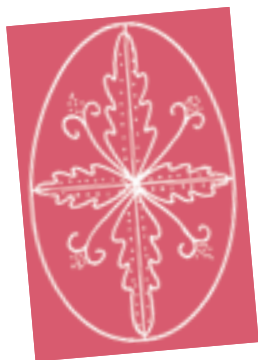
**Beküldte Mózes Botond,
 Székelyszenterzsébet**

**Színes kartonra rajzold meg
 a tojás körvonalát, szurkáld
 körbe, majd selyemcérnával
 öltögesd a hímzett tojásokat.**

**Ha idejében
 elülteted, Húsvétra
 zsenge-zöld búzában
 pompáznak a színes
 papírtojások.**

**A címlapot,
 a 2-3., a 12-14. oldalt
 díszítő kézimunkákat,
 fényképeket
 a marosvásárhelyi
 12-es Óvodából,
 a kézdivásárhelyi
 Petőfi Sándor
 Iskolából,
 a szatmárnémeti
 Bălcescu-Petőfi
 Iskolából,
 Mezőpanitból és
 Margittáról kaptuk.
 Köszönjük a színes,
 vidám húsvéti
 jelképeket.
 KüldjeteK még!**

Ugyanaz a minta, csak az egyik piros alapon
fehér, a másik fehér alapon piros.

KERESD MEG

a párokat!

SZÍNEZD KI!

TOMOS TÜNDE rajza

Szivárvány-POSTA

Rajz-üzenet pályázatunkra özönlenek a szebbnél szebb rajzok. Májusban hirdetünk eredményt. Addig is várjuk leveleiteket, és köszönjük, amit eddig küldtek: **Külüs Orsolya**, **Balogh Renáta**, Nagyvárad; **Rácz Dávid**, Csanálos; **Balázs Boglárka**, Gyergyóremete; **Mózes Dalma**, Sáromberke; **Kiss-Szabó Regina**, Türe; **Király Sándor**, Szalárd; **Molnár Dávid**, Jákóhodos; **Vécsei Szabolcs**, Radnót; **Vitéz Andrea**, Kaplony; **Szombatfalvi Tünde**, Kissolymos; **Mándoki Helga**, Gyergyóalfalu; **Jakab András**, Marosvásárhely; **Dakó Gréta**, Sarmaság; **Katona Zoltán**, Nagyszalonta; **Ferenczi Andrea**, András telep; **Gellért-Székely Piroska**, Küsmöd; **Ráduly Anikó** és **Csilla**, Csíkszereda; a **székelyudvarhelyi** Eszterlánc Napközi; a **marosvásárhelyi** 19-es Napközi; a **szatmárnémeti** Szivárvány, a **gyergyóalfalvi** 3-as, a **csíkkarcfalvi**, a **kolozsvári** unitárius, a **vargyasi**, a **disznajói** óvoda; a **sepsiszentgyörgyi** Váradi József Iskola II. E; a **gyergyószentmiklósi** Fogarassy Mihály Iskola I. C; a **nagyvárad** Dacia Iskola II. B; a **marosvásárhelyi** Unirea Liceum I., a Dacia Gimnázium I. D; a brassói Áprily Lajos Főgimnázium I. B osztálya; a **nyárádszeredai** II. C; az **ippi** II. B; a **zabolai** II. B; a **görgényüvegcsúri** II. B; a **kovásznai** I. B; a **tordai** I. D; a **varsolci** II. B, a **szalárdi** II. B; az **árpádi** I. B; a **kibédi** I. osztály.

Nyuszi Gyuszi

Nyuszi Gyuszi a kör közepén guggol, a többiek kézenfogva körbejárlák. Az ének végén a nyuszi elgurítja a kezében tartott kis labdát. Akihez legközelebb áll meg, az lesz az új nyuszi.

Osztrák dal (Weöres Sándor)

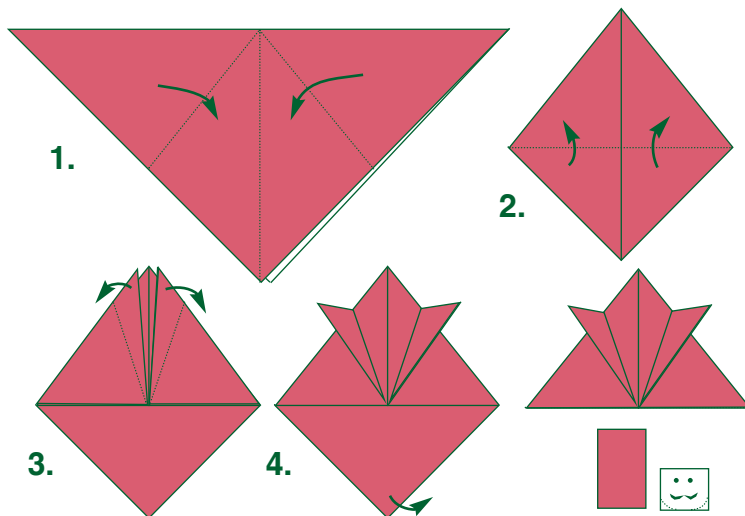
Ül a lovon a huszár

Ül a lovon a huszár,
Kezében aranykantár.
Meglóbálja egyszer-kétszer,
A ló vidáman nyerít fel.

Gyí, te! Gyí, te tüzes csikó!
Repíts engem, fehér pejkó!
Vigyél engem a királyhoz,
Hogy bemenjek a lányához.

Szítai Eszter, Marosvásárhely

Piros, négyzet alakú papírt átlója mentén tűrj ketté, a keletkezett háromszög csúcsait hajtsd a középvonalra (1). Az alsó csücsköt hajtsd fel (2), majd a szaggatott vonalak mentén vissza (3), az alsó háromszöget pedig hátra (4). A huszár csákója piros téglalap, fehér papírból kivágott arcára rajzolj szemet, bajuszt, mentéjére vitézkötést, majd ragaszd össze a darabokat.

Nistor Renáta, Gernyeszeg

LELKES MIKLÓS

A kard

Egy gazdag kereskedőnek megtetszett a sátra előtt nézelődő, szegény katona oroszlán-fejes markolatú kardja. Arra gondolt: jól festene ez a fegyver nála otthon, a falon. Így szólt hát a katonához:

– Vitéz uram, megvenném a kardját. Annyit fizetnék érte, hogy három másikat vásárolhat a pénzen...

– Sajnálom, uram, de nem eladó – válaszolt udvariasan a katona.

A kalmár makacs volt, úgy gondolta, pénzzel minden megszerezhető. Emelte hát az árat:

– Egy öltözet ruhát is adnék ráadásnak...

– A kardom nem eladó! – ismételte meg a katona. – Egy új ruha ugyan jól jönne, mert ezt már eléggé elnyűtem, de ez a kard olyan

nekem, mintha a barátom volna. Sok csatában bizonyította már hűségét, értékét. Lehet, hogy az érte kapott pénzen hármat is vehetnék, de egyik sem lenne olyan megbízható, mint ez. Kipróbált barátot félő elveszíteni!

Sárosi Áron, Kolozsvár

ZÁGONI BALÁZS

Pontos mese

Apa és Anya összesúgtak-búgtak, és elhatározták, hogy meg kell változtatni Barnit. Elég már abból, hogy reggel nem bír felkelni, elkésik az iskolából, este nem bír lefeküdni, ezért meg reggel nem bír felkelni, elkésik az iskolából, és így tovább. Abból is elég, hogy nem akar segíteni itthon, és egész nap csak a számítógép előtt ülne.

Eldöntötték, hogy pontokat adnak Barninak. Nem piros pontokat, mint az óvodában, hanem olyan pontokat, amelyeket aztán Barni beválthat valamire. Például számítógépezésre, társasjátékozásra, vonatnézésre, repülőtér látogatásra és ehhez hasonlókra. Olyanok voltak ezek a pontok, mint valami pénz: meg kellett dolgozni érte, aztán el lehetett költeni arra, amire akarta az ember, vagyis Barni.

De hogyan lehetett pontokat szerezni?

Könnyen: mosogatással, tisztálással, sepregetéssel, asztalterítéssel, porszívózással, cipő-

pucolással, ruhaeltevéssel. De a legtöbb pontot a gyors felkeléssel reggelenként és gyors lefekvéssel esténként.

Apa színes táblázatot rajzolt, és a hűtő oldalára ragasztotta. Oda írták be a pontokat.

Barni megkedvelte a pontgyűjtést. Igaz, reggel és este csak nagyon ritkán tudott pon-

tot szerezni, mert a felkelés és a lefekvés nem ment könnyen. De péntek délután megtáltosodott: porszívózott, sepregetett, megterítette az asztalt, kipucolta a cipőket. Ha nem jöttek össze a pontok, akár kétszer is kipucolta őket egymás után. Aztán szombaton beváltotta a pontokat. Első szombaton számítógépezésre. A második szombaton számítógépezésre. A harmadik szombaton pedig... ismét számítógépezésre. Apa és Anya csak csóválták a fejüket. Mert bizony nagyon szerették volna, hogy Barni ne üljön annyit a számítógép előtt. De Barni minden alkalommal a számítógépezést választotta, ha összegyűltek a pontjai.

Apa és Anya összesúgtak-búgtak, és másnapról megnőtt a számítógépezés „ára”. Huszonöt helyett ötven pontot kellett gyűjteni. Következő héten Barni már csütörtök délután megtáltosodott: eltette a ruháit, asztalt terített, porszívózott apával, mosogatott anyával, sőt este is igyekezett egy picit gyorsabban lefeküdni. A hűtőszekrény oldalán meg sokasodtak a pontok. Aztán szombat reggel az egé-

szet beváltotta... Mire is? Számítógépezésre.

Apa és Anya bosszankodtak. Hát ez a Barni nem akar semmi egyebet, csak számítógép előtt ülni? Nem lenne sokkal izgalmasabb igazi mozdonyt nézni a vonatállomáson vagy igazi repülőt a reptéren? Megint összesúgtak-búgtak, és Barni csak ámult a hűtőszekrény előtt: a számítógépezés mellett egy nagy nulla állt.

– Tényleg nem kerül egy pontba se, hogy számítógépezzek? – kérdezte.

– Tényleg nem. Mától annyit számítógépezhetsz, amennyit csak akarsz. Persze csak ha megvan a házi feladatod – tette hozzá Anya.

Barni alig várta a délutánt, és miután leírta a házi feladatait, rögtön leült a számítógéphez. Vacsoráig megállás nélkül játszott. Akkor már unta egy kicsit, úgyhogy mikor Anya va-

csorázni hívta, hamar az asztalnál termett. Miközben a sajtos kenyeret eszegette, felpillantott a hűtőre, és... úgy eltátotta a száját, hogy majdnem kiejtette a falatot. A táblázatról hiányzott a vonatnézés meg a repterezés!

– Anya, már nem lehet repülőt meg vonatot nézni?

– Eddig sem akartad erre beváltani a pontjaidat, hát kivettük a táblázatból.

– De én akarok reptérre is menni, meg vonatállomásra is – mondta Barni egyre lejjebb görbülő szájjal – csak... később. Nem lehetne visszatenni?

Este Anya és Apa újból összesúgtak-búgtak, és másnap új táblázat jelent meg a hűtőszekrényen. Rajta volt a reptérre menés és a vonatnézés is, de pontszámuk megnőtt! Ugyanannyi pont kellett hozzá, mint korábban a számítógépezéshez, vagyis ötven.

Barni nem kérdezett semmit. Délután leült a számítógép elé, de nem sokáig játszott.

– Anya, mit segíthetek? – ment ki a konyhába.

Akadtt mosogatni, tisztálni való, a cipők sem voltak túl tiszták, hiszen Barninak az utóbbi időben nem volt szüksége pontokra. Most viszont a pontok újra elkezdtek gyűlni a hűtőszekrény oldalán.

– Apa, kigyűlt ötven pontom. Kiviszem a repülőtérre? – állt oda Apa elé péntek este Barni

– Biztosan ezt akarod? – kérdezte Apa.

– Biztosan.

Szombaton reggel korán kellett kelni, mert fél hétkor szállt le a barcelonai járat, ami aztán tankol, felveszi az utasokat, és továbbrepül Budapest felé. Barni és Apa már negyed hétkor ott állt a kerítés mellett, Barni az Apa nyakában ült, hogy jobban lásson. Ő kiáltott először, amikor a repülő felbukkant a levegőben, amikor aszfaltot ért, és amikor beállt a reptér épülete elé. Aztán felkiáltott akkor is, amikor a Budapestre induló gép felemelkedett a kifutó aszfaltjáról.

– Jaj, de jó repülőtérnek nézni! – mondogatta elégedetten. – Kijövünk jövő szombaton is?

– Nem tudom – válaszolt Apa. Ki kell gyűj-

tened hozzá ötven pontot.

– Jó – mondta Barni – hazamegyek, kipucolom az összes cipőt, és megterítem az asztalt!

– Rendben, de a kettő között azért moss kezet, jó? – ölelte át Apa.

Immár mondhat nekem ki, amit akar: a télnek vége. Március hónapja végre elúzi tájainkról a hideget, a jégcsapos reggeleket. Ebben a hónapban köszönt ránk végre a tavasz, az idén két, igencsak szép ünnepel.

Március 15-én virrad re-

Bartha Éva Vivien, Maroskeresztúr

Siklód Fruzina, Csíkszereda

ánk az első ünnep. Az 1848-49-es magyar szabadságharc indult el ezen a napon, amikor Petőfi Sándor először szavalta el „Nemzeti dal”-át, amelyet nagyobb korotokban majd ti is megismertek.

A második nagy tavaszi ünnep, a Húsvét idén márciusra esik. Ezen a napon mindenki derűsen ébred, a gyermekek boldogan keresik, hozott-e a nyuszi pirostojást. Húsvét reggelén nagyobb

örömmel megyünk templomba, mint más vasárnapokon, hiszen Jézus Krisztus feltámadását ünnepeljük. Nagypéntek fájó évforduló volt, gonosz emberek – és sajnos közöttünk is vannak még ilyenek – elfogták, megostorozták, és keresztre feszítve meggyilkolták Isten fiát. Égbekiáltó gáztettüknek azonban nem örvendhettek sokáig, hiszen harmadnapra, vasárnap hajnalra Krisztus feltámadott, hogy új reményt hozzon a kétségbeesett, ár-

Balogh Gréta, Óvári

Barabás Beatrix, Nyárádszereda

ván maradt tanítványok szívébe. Ezért a húsvét vasárnapra öröm, amely még a következő napokra is áthat. Vízbetető hétfőn a fiúk öntözni mennek (helyenként kedden a lányok öntözik a fiúkat), pirostojást kapnak. Tudom, ti is mentek locsolni, de első-

nek Édesanyátokat, leánytestvéreteket öntözzétek meg húsvéthétfő reggelén. És ne feledjétek el verset mondani. Ha véletlenül valaki nem tud öntözőverset, ezt megtanulhatja:

Én vagyok az első testőr,
Jézus koporsója mellől
jöttem el, mert a halott
Úrjézus feltámadott.

Levettem lándzsát, vértet,
inkább beállok kertésznek,
s vígan öntözgetni járok
minden nyíló, szép virágot.
Szép virágot itt is leltem,
örvend néki az én lelkem:
s ha szabadna, mostan, itt,

**Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!**

Kocsis Anita rajza, Szalárd

megöntözném egy kicsit.
Nem kívánok érte mást,
csak egy szép pirostojást!
Írjátok meg nekem, hogyan
ünnepeztétek a Húsvétot!
Melyhez hasonló jókat,
CSÍPIKE

Címlap:

**Húsvét Mezőpanitban
és Margittán**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekké képes lapja. XXIX. évfolyam, 313. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlapszerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR-EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPO OFFSET Kft. Nyomdájában. **ISSN 1221-776x.** **Ára 1,6 lej**

Érkezik a sok madár,
Fészküket megjavítják.
Kéményünkön hangosan
Kelepelget a gólya.

Vicsai Edina Rita, Monó

Márciusban süt a nap,
Arcunkra pirongat.
A nyíló hóvirág ránk kacag,
Köszöntjük a lányokat.

**Dandé Beáta,
Margitta**

**Hajdó Zsombor,
Kovácszna**

Nyuszi, nyuszi, barna nyuszi,
Barna nyuszi dolga:
Hímes tojást tegyen a kosarakba,
Mire megjön Húsvét napja.

Benkő Beáta, Középajta

**Fodor
Beatrix,
Tekerőpatak**

**A nagyváradi G. Cosbuc
Iskola II. A osztálya**

Kedves Csipike!
Örömmel várjuk a húsvéti vakációt, a locsolást. Sokat kézimunkázunk, nyuszt, tyúkot, pillangót készítünk, tojást festünk, locsolóverset tanulunk.

A csíkmenasági III. osztály

Szívből megörvendtem a feleletednek. Az egész család velem együtt örvendett. Lehet, hogy ha sor kerül rá, én és a testvérem, Dávid elmegyünk Típetupát meglocsolni. Boldog Húsvétot kívánok,

Balogh Benjámin, Brassó

Dobos Arnold, Csíkdánfalva

Locsolókat vár Nyúlmama,
Tele van már a kosara.
Pirostojás, finom kalács,
Vígán dúdolgatja dalát.

**Panari Adél és Hunor,
Vármező**

Kovács Dóra, Nagybánya

Ha a tavasz érkezik,
A természet ébredszik.
Itt a kikelet,
Anyák napja közeleg.

**Ardelean Rafael,
Málnásfürdő**

Szigeti Csilla Szilvia, Tasnád

Teli a kis üveg illatos vízzel,
nyuszi vár engem a kis kertünkben.
Piros a tojás, fehér a nyuszi,
az iskola mesevilág,
a Napsugár csodaország.

László Bianka, Völcsök

**Gergely Gyopár,
Nyárádszereda**

Itt van már a kikelet,
Elkergette a telet.
Ha kinézek az ablakon,
Már a virágokat látom.
Nagyon szeretem a tavaszt,
Mert előrejelzi a nyarat.

Fábián Szende, Kézdivásárhely

Dánél Csaba, Csíkmenaság

Én vagyok a március,
Tavaszt hozok,
Rügyet bontok,
Madártollat szépítek.
A cinege hangja kopott,
Nem peng, mint a citera,
Cit-cit, cit-cit, citera.

**Újvári Anna,
Szatmárnémeti**

Rajz- üzenet

Fábián-Friczi
Árpád,
Jegenye

Szöllősi Beni, Zilah

Miklós Annamária,
Bécs

Fodor Beatrix,
Tekerőpatak

Szabó Júlia,
Bukarest